

Landsstyreformandens nytårstale 1996

Af Lars Emil Johansen

Kære medborgere.

Endnu et oplevelsesrigt år har forladt os, og vi starter nu et nyt.

Som alle andre har 1995 naturligvis også bragt os både gode og dårlige oplevelser.

Lad mit starte dette nye år med at takke for alle de gode ting, der skete i det gamle.

Det gælder både de gode ting på det store internationale plan – såvel som de glædelige oplevelser, vi selv har haft i året, der gik.

Hvad angår de mindre gode ting, der skete i det gamle år, vil jeg blot håbe, at de ikke vil ske igen, og at vi har taget ved lære af dem. For fortiden kan ikke ændres, og der ligger ingen udfordring i at grave sig ned i det, der gik mindre godt.

Også for Grønland er det en lykke, at der nu er skabt fred i det tidligere Jugoslavien.

Den krig, der har hærget indenfor Europas grænser, har været grusom, racistisk og uhyggelig tæt på os alle. Det er godt, at de fredsskabende kræfter vandt til sidst.

Det viser os igen, hvor vigtigt det er, at

det internationale samfund samarbejder for fred, frihed og lighed mellem verdens forskellige folk.

Netop i dag tiltræder en af vore landsmænd en højtstående position i den internationale organisation ILO i Genève. Vi er nu nået så langt, at vores erfaring kan bruges i det internationale arbejde for fremskridt og menneskeret.

Det skal vi være stolte over. Først og fremmest skal vi glæde os over, at vi kan yde noget, som resten af verden har brug for.

Det, vi skal være stolte over, er, at Grønland i dag er en reel medspiller på det internationale hold, der kæmper for demokrati, menneskerettigheder og etnisk ligestilling.

Lars Emil Johansen er født 1946 i Illorsuit, Uummannaq, og han tog lærereksamen i 1970 ved Illinniarfissuaq, Nuuk. Medlem af Grønlands Landsråd 1971–75 og af Folketinget 1973–79, af Hjemmestyreudvalget 1973–75 og af Hjemmestyrekommisionen 1975–79. Medstifter af partiet Siumut, hvor han var formand 1979–80 og fra 1987. Landsstyremedlem fra 1979 og landsstyreformand fra 1991.

Foto: Søren Madsen.

Vi skal ikke glemme den grønlandske folkesjæl, uanset hvilken udvikling vi ønsker, og hvor hurtigt vi ønsker den.

Det gælder også i vores ledelse af virksomhederne.

Det er måske i den daglige kamp for omsætning og overskud svært for nogen af vores virksomhedsledere at huske på, at den grønlandske kultur ikke er noget, som andre skal være opmærksomme på.

Vores egenart er ikke en svaghed – og skal ikke betragtes som sådan. Det er selve vores styrke og kimen til vores eksistens. Den skal på en sund og berigende måde fremelskes – således at vi selv kan nyde godt af den og dele den med vores omverden.

Vores kultur er noget, vi alle er en levende del af. Det er selve meningen med vores indsats i samfundet. Det er vores fællesskab og identitet og det vigtigste, vi har.

Derfor skal vi også fortsat værne om hinanden og i fællesskab søge at beskytte den medmenneskelighed, den tolerance overfor ufuldkommenhed og den ægte ærlighed overfor andre og os selv, som gør vort liv og vor kultur særlig værdifuld.

Vi skal også fortsat bekæmpe giftstoffer som alkohol og hash, hvis negative virkninger får mennesker til at benægte problemernes omfang og bringe sig selv ude af stand til at se virkeligheden i øjnene.

Og vi skal fortsat værne om vore svageste medborgere og vores yngste og ældste med en solidaritet, der er vores kulturarv værdig.

Vi bliver alle ældre og heldigvis også klogere med alderen.

Jeg er, efterhånden som årene er gået, kommet til at indse, at den lykke, vi alle ønsker for os selv og andre, hverken kan købes eller fanges. Lykke er ikke noget, vi får forærende.

Den virkelige lykke kan ikke tilvebringes ved hjælp af materielle goder, og den kan ikke skabes af andre. Den virkelige lykke kan kun skabes i vores eget indre jeg.

Hvis det, vi stræber efter, er lykken, må vi først søge ind i vores eget sind, og der finde frem til den sindsro, der er forudsætningen for at føle lykke.

Min gamle ven og kollega gennem mange år, Moses Olsen, har her op til det nye år sendt mig et citat af den franske

Foto: Søren Madsen.

filosof og fortæller Antoine de Exupéry. Det lyder: »Når vi er knyttet til vore brødre ved et fælles mål, som er beliggende udenfor os selv – først da kan vi ånde frit, og erfaringen viser os, at det at elske ikke består i at se på hinanden, men sammen at se i den samme retning.«

For blot en måned siden, stod jeg hos præsident Nelson Mandela i det nye Sydafrika og så og hørte, hvad omverdens pres for demokrati og retfærdighed havde betydet for befrielsen af de undertrykte masser i Sydafrika.

Uden dette internationale pres havde der i dag stadig været apartheid og racistisk undertrykkelse. Nu er der i stedet demokrati og positive forventninger til fremtiden.

Jeg tror, vi alle må se i øjnene, at vores indsats i kampen for international retfærdighed, demokrati og frihed er lige så

vigtig som vores indsats herhjemme. Det er to sider af samme sager.

Det er i denne tid, at vi som politikere skal lægge al vores energi i at skabe nye muligheder for Grønlands erhvervsliv og derved skabe nye arbejdspladser, og bevare de, vi har.

Vi skal have skabt mere og mere meningsfuld beskæftigelse og flere og nye indtægtskilder, når vi skal fremtidssikre Grønland.

Vi må konstant søge at skaffe nye samarbejdspartnere indenfor de nye områder, hvor vi satser på arbejde og indtægt til landet i fremtiden, nemlig turisme og råstoffer.

Vi må konstant søge løsningsmodeller på de problemer, der holder vores økonomiske udvikling tilbage. Løsninger, som bygger både på vore egne og på de udenlandske erfaringer, vi kan bruge.

Jeg tror, vi lige nu befinder os i en slags økonomisk venteposition.

Der er gennem det forgangne år kommet flere signaler frem, der giver os grund til at antage, at vi nærmer os en tid med helt anderledes økonomisk fart.

Vores turismeplanlægning er lykkedes, og allerede i det kommende år må vi tænke konkret på at udvide vores modtageforhold, fordi turisterne kommer i langt større antal end før.

Vores råstofefterforskning bliver mere og mere konkret og lovende. Resultater fra Nuussuaq, fra Fylla Banke, fra Pearyland og fra guldfund langs kysterne bliver mere og mere spændende og lokker flere og flere selskaber til at investere i efterforskning.

Der er noget, der tyder på, at Grønland har store ressourcer i undergrunden.

Foto: Søren Madsen.

Men vi må ikke tage glæderne på forskud.

På den anden side er der bestemt ingen som helst grund til at forfalde til tanker om, at fremtiden er håbløs, og at den økonomiske situation blot bliver værre. Der er lys forude, blot vi holder ud og fortsat planlægger med fornuft, således at vi har indrettet os rigtigt, når mulighederne kommer.

I denne venteposition med få indtægter og for stor arbejdsløshed må vi ikke lade os gribe af et behov for at skabe udvikling for enhver pris.

Sammen at se i den samme retning.

Det er netop, hvad Grønland har brug for, at vi borgere i landet, gør i året, der kommer.

Det brede politiske fællesskab, som vi har etableret efter det sidste valg, er et udtryk herfor.

1996 tegner på mange måder til at kunne blive et spændende år for Grønland.

Vi er i gang med at tilpasse landet til store strukturomlægninger, som vil få afgørende indflydelse på al trafik og rejselev her i landet i fremtiden.

Lad os fortsætte denne kamp også for at skabe familievenlige trafikmønstre i dette land, så alle kan få reelle muligheder for at besøge familie og venne andre steder i landet uden at blive ruineret.

Samtidig må vi have skabt en situation, hvor man kan komme ud og ind af Grønland til rigtige priser og ikke til monopol-priser, der intet har med omkostningerne at gøre.

Vi er et land fyldt med mennesker, der elsker både at rejse og at få besøg, og nu skal der skabes de nødvendige forudsætninger for, at det kan lade sig gøre på en overkommelig måde.

Lad mig i den forbindelse sende de hjerteligste hilsener til de af vore landsmænd og andre medborgere, der af den ene eller anden grund er under rejse i andre lande og må undvære deres land og familie her ved årsskiftet. Vores varmeste tanker går til dem.

Lad mig også benytte lejligheden til på hele det grønlandske folks vegne at sende en hilsen til de gæster, vi allerhelst ser her i landet, nemlig Hendes Majestæt Dronning Margrethe og hendes familie.

Jeg sender mine varmeste nytårshilsener til alle i Grønland med ønsket om et spændende 1996, fyldt med kærlighed, tolerance og lykke.

*Gud velsigne vort land.
Ukiortaami pilluaritsi.*